

Sygn. akt II Cz 976/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 24 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Henryk Haak

S.S.O. Marian Raszewski – spr.

S.S.O. Paweł Szwedowski

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. W. (1) i A. G. B.

z udziałem M. W. (2), H. B., J. C., A. C. (1), K. K., M. C., H. S., M. N., A. W. (1), M. S., A. W. (2), A. C. (2), E. W., D. T., K. H.

o zasiedzenie

w przedmiocie zażalenia A. G. B.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt I Ns 891/11

postanawia:

1. **oddalić zażalenie**

2. **sprostować oczywistą omyłkę pisarską w komparycji postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 7 listopada 2013 r. wydanego w sprawie prowadzonej pod sygn. akt I Ns 891/11 w ten sposób, że w miejsce uczestników postępowania (...) wpisać (...), w miejsce (...) wpisać (...), a w miejsce (...) wpisać (...)**

Sygn. akt II Cz 976/13

UZASADNIENIE

W punkcie 3 postanowienia z dnia 7 listopada 2013 r., Sąd Rejonowy w Kaliszu nakazał ściągnąć solidarnie od A. G. B. i M. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 250 zł tytułem nieopłaconej części kosztów ogłoszeń o toczącym się postępowaniu oraz kwotę 1611,43 zł tytułem nieopłaconej części opinii biegłego sądowego.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła A. B. wskazując, iż postanowieniem z dnia 8 maja 2013 r. zwolniona została od kosztów sądowych częściowo, a mianowicie w zakresie kosztów opinii biegłego. Z tej przyczyny skarżąca powołując się ponadto na pogorszenie się jej sytuacji majątkowej, w związku z chorobą męża, wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia i nie obciążanie jej kosztami nieopłaconej części opinii biegłego.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując zarzuty zażalenia wskazać należy, iż zwolnienie od kosztów udzielone w toku postępowania ma charakter jedynie tymczasowy i koszty te obciążają wówczas Skarb Państwa. Jednocześnie na mocy art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Tymczasowe kredytowanie kosztów przez Państwo, rozliczane zostaje zatem ostatecznie w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów postępowania (art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Dz.U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 z późn. zm.). W myśl art. 113 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych koszty nie obciążające przeciwnika sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzonego m.in. na rzecz strony, której czynność spowodowała ich powstanie.

Podkreślenia wymaga, iż niniejsza sprawa toczyła się w trybie nieprocesowym, stąd zasady rozstrzygnięcia o kosztach normuje art. 520 k.p.c. Skoro przedmiotem niniejszej sprawy było nabycie własności w drodze zasiedzenia interesy uczestników niniejszego postępowania były sprzeczne, co wyłącza zastosowanie ogólnej reguły z art. 520 § 1 k.p.c., iż każdy z uczestników winien ponieść koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie. Wbrew stanowisku Sądu Rejonowego rozstrzygnięcie o kosztach niniejszego postępowania znajduje zatem oparcie w art. 520 § 2 k.p.c. (por. postanowienie SN z 26 lipca 2012 r. w sprawie sygn. akt II Cz 86/12, publ. LEX nr 1228797).

Z tych też względów Sąd Rejonowy słusznie obciążył obowiązkiem zwrotu nie uiszczonych kosztów postępowania jedynie wnioskodawczyni i uczestników postępowania, którzy uzyskali przysporzenie majątkowe w wyniku zakończenia niniejszej sprawy.

Wskazać nadto należy, iż wysokości obciążających skarżącą kosztów nie przekracza jej możliwości majątkowych i zarobkowych. Z oświadczenia o stanie majątkowym i dochodach w aktach sprawy (k. 117-120) wynika, iż zarówno ona jak i jej mąż posiadają stałe zatrudnienie, osiągając stałe dochody w średniej wysokości, a część kosztów obciążająca skarżącą za sporządzenie opinii biegłego nie przekracza tych miesięcznych dochodów. Podkreślenie wymaga, iż A. B. podnosząc w zażaleniu okoliczność o chorobie męża w żaden sposób nie wykazała w jakim rzeczywście zakresie zmniejszyły się jego dochody i czy rzeczywście ma to istotny wpływ na ocenę sytuacji finansowej zobowiązanych do uiszczenia części kosztów. Wskazać w tym miejscu trzeba, iż co do zasady choroba nie pozbawia pracownika całości uzyskiwanego dotychczas dochodu. Z tej przyczyny w obliczu nie powołania jakichkolwiek konkretnych okoliczności przeciwnych tej zasadzie, co do obecnej sytuacji majątkowej gospodarstwa domowego skarżącej, zarzut ten nie mógł mieć wpływu na zmianę zaskarżonego orzeczenia.

Nie ulega wątpliwości, iż Skarb Państwa ponosi koszty postępowania jedynie w sytuacjach wyjątkowych, gdy strona lub uczestnik postępowania nie posiada dochodu i rzeczywście nie jest w stanie nawet przy dołożeniu należytej staranności zgromadzić środków finansowych niezbędnych na pokrycie powstałych kosztów postępowania. Taka sytuacja z całą pewnością nie ma miejsca w niniejszej sprawie. Poza tym wskazania wymaga, iż w wyniku rozstrzygnięcia niniejszej sprawy skarżąca i jej mąż uzyskali przysporzenie majątkowe w postaci nieruchomości, która to okoliczność również nie pozostaje bez znaczenia przy rozliczeniu kosztów postępowania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej orzeczono na podstawie art. 350 § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.